

LXXX.

Forslag til Lov

om

det offentlige Fattigvæsen.

(Som vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget den 15de Mai 1873.*)

Kapitel I.

Om Forsørgelsespligten.

§ 1.

Det Offentlige er pligtigt til at komme Enhver til Hjælp, forsaavidt og saalænge han ikke er i Stand til at forskaffe sig og Sine det Nødvendige til Livets Ophold eller til Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, dog imod Erstatning af den eller dem, som det ifølge nedenstaaende Regler paahviler at forsørge eller understøtte den Paagjældende.

§ 2.

Saalænge Ægtefæltet ikke er endelig ophævet, er Manden pligtig til at forsørge sin Hustru, selv om de ikke leve sammen og uden Hensyn til, om der bestaar Formueskabelskab imellem dem. En lige Forpligtelse paahviler Hustruen til at forsørge Manden, saa længe det ægtefæltelige Samliv ikke er ophævet ved Separationsbevilling.

§ 3.

Førældre og hver især af dem ere forpligtede til at forsørge deres ægte Børn, indtil disse have fyldt det 18de Aar. Samme Forpligtelse, som Førældre saaledes have til at forsørge deres ægte Børn, har Moderen mod sine uægte Børn; Faderen er pligtig til i Overensstemmelse med de hidtil gjældende Regler at yde Underholdningsbidrag til sine uægte Børn.

§ 4.

Den Pligt til at yde Forsørgelse eller Forsørgelsesbidrag, som den ene Ægtefælle har overfor dens ægte eller uægte Børn af andre Forbindelser eller overfor dens Stedbørn (§ 5), paahviler, saalænge Ægtefæltet bestaar, begge Ægtefæller som en af dette flydende Forpligtelse.

§ 5.

Udover den i foregaaende Paragraf omhandlede Forsørgelsespligt paahviler det

- a) den Mand, som gifter sig med en enke eller en fraskilt Hustru eller en ugift Kvinde, der har Børn, at forsørge hendes i Ægtefæltet indbragte Børn i samme Omfang som hans egne, uagtet Ægtefæltet med Børnenes Moder ophører,

*) Jfr. Tillæg A. Sp. 1173 ff., Landstingstidenden Sp. 158 ff. og 1,201 ff.